

μαρτυρικοῦ ἠξίωται στεφάνου, ὡς καὶ ἕτερος διδάσκαλος Νικηφόρος Ἱερομόναχος ¹.

Οἱ δὲ ἐν Ὀδησσῷ ἔμποροι Ἕλληνες τῷ 1814 (ἴσως καὶ πρότερον) συνέστησαν Σχολὴν Ἑλληνικὴν ², διατηρουμένην καὶ ἐφεξῆς (1817) ³, ὅτε ἐδίδασκε Γεώργιος ὁ Γεννάδιος (1817—1820) ⁴, Γεώργιος Λασσάνης ἐκ Κοζάνης (1818—1820) ⁵, Κωνσταντῖνος Βαρδαλάχος ὁ ἐκ Καΐρου (τὸ α' 1817· τὸ β' 1827—1830) ⁶, Ἰωάννης ὁ Μακρῆς (1817), Γεώργιος Κλεόβουλος ἐκ Φιλιππουπόλεως μετ' Ἀλεξάνδρου Ράδινου (1824—1823), Γεώργιος ὁ Θεραπευσιανός (1823—), Ἰωάννης Παλαμᾶς (1824—1828) ⁷ καὶ ἕτεροι μέχρι τοῦ νῦν.

Ἐν Νίκτῃ οἱ παροικοῦντες Ἕλληνες, ἐν οἷς διέπρεπον οἱ φιλογενέστατοι αὐτάδελφοι Ζωσιμάδαι, διετήρουν τῷ 1820 Σχολὴν Ἑλληνικὴν ⁸.

Ἐν δὲ ταῖς παρὰ τὸν Ἰστρον Ἠγεμονίαις οἱ εὐποροῦντες τῶν ἰθαγενῶν ἀείποτε διὰ τὴν πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν σχέσιν ἐλάμβανον ἀγωγὴν καὶ παιδείαν Ἑλληνικὴν· Δημήτριος ὁ Καντεμίρης, Μολδαβὸς τὸ γένος, ἀνετράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει ⁹, καὶ ἕτεροι. Ὅτε ὅμως Ἕλληνες Ἠγεμόνες ἀνέβησαν τοὺς αὐτόθι Ἠγεμονικοὺς θρόνους, τότε συνεστάθησαν ἐν ταῖς ἔδραις αὐτῶν Ἑλληνικά Γυμνάσια μετὰ βιβλιοθηκῶν καὶ τυπογραφείων, ἐν οἷς τῶνόντι αἱ Πιερίδες εὖρον οὐ μόνον ἄσυλον, ἀλλὰ καὶ θερμοτάτους λάτρεις καὶ θεράποντας εἰλικρινεῖς. Ἐν Ἰασίῳ περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΖ' Ἐκατ. πρόστατο

(1) Ἡ θεία καὶ ἱερὰ Ἀκολουθία τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν Βαρνάβα καὶ Σωφρονίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, ἐν Λειψία 1775 σελ. 64.

(2) Γ. Κεφαλα ἡ Αἰώνιος ζωὴ ἐν Ὀδησσῷ 1865 σελ. 74.

(3) Τῷ 1817 ἡ Σχολὴ τῆς Ὀδησσῶς λέγεται ἀρτισύστατος. Λογίου Ἐρμού ἔτ. 1817 σελ. 604. 605. καὶ 1818 σελ. 493—.

(4) Βρετοῦ Β', 255—6.

(5) Βρετοῦ Β', 244.

(6) Βρετοῦ Β', 244.

(7) Πανδ. ΙΖ', 380—4.

(8) Λογίου Ἐρμού ἔτ. 1820 σελ. 456.

(9) Ἐνθ. ἀνωτ. περὶ τῆς Πατριαρχ. Σχολῆς. Ἐν ἔτει 1493 ἡγεμονεύον-

